

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9C/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222201866
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8222201866.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Milanom Majerníkom, PhD. v spore žalobcu: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX C., právne zastúpeného: Mgr. Petrom Troščákom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Prešove, Hlavná 50, 080 01 Prešov proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie 24,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 24,60 eur od 13.09.2022 do zaplatenia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 925,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 425,15 eur od 22.09.2022 do zaplatenia a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi v časti nároku na náhradu škody voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalobcovi v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov dňa 27.9.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 10.628,27 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 628,27 eur odo dňa 13.9.2022 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že dňa 8. 9. 2021 mu bolo doručené uznesenie povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie za prečin krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., pre skutok, ktorý je vymedzený v skutkovej vete. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Dňa 1. 10. 2021 mu bolo doručené uznesenie Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, ktorým bola sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca využil aj mimoriadny opravný prostriedok a dňa 6. 10. 2021 podal návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia vydaného v prípravnom konaní v zmysle ust. § 363 a nasl. Tr. por., ktorým sa domáhal zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia. Uznesením Generálnej prokuratúry SR sp. zn. H. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX došlo k zrušeniu uznesenia povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX a uznesenia Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo

dňa XX. X. XXXX, a to z dôvodu ich nezákonnosti. Dňa 14. 3. 2022 mu bolo doručené uznesenie povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa X. X. XXXX, ktorým bola vec postúpená Okresnému úradu F. na prejednanie priestupku. Vzhľadom na to, že až po zásahu Generálnej prokuratúry SR, ktorá zrušila jeho obvinenie, došlo k postúpeniu veci Okresnému úradu F. na prejednanie priestupku, preto mu vznikol nárok na náhradu škody spôsobenej týmto nezákonným rozhodnutím. Na základe nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia bol ako mladistvý vo veku XX rokov obvinený bezdôvodne vystavený trestnému konaniu a vyšetrovaniu, ako aj vyšetrovacím úkonom, pričom dňa X. XX. XXXX mal byť vykonaný jeho výsluch (ako obvineného), avšak k tomu nedošlo, pretože v čase tesne pred výsluchom, kedy už čakal v C. na obhajcu a obhajca bol v motorovom vozidle a vstupoval do obce C., bol obhajca kontaktovaný zo strany povereného príslušníka PZ, že k výsluchu nedôjde pre výskyt ochorenia COVID-19 na Obvodnom oddelení PZ C.. V dôsledku vznesenia obvinenia bol nútený sa brániť, a preto si na realizáciu svojej obhajoby zvolil obhajcu (advokáta) prostredníctvom zákonného zástupcu, čím mu vznikli trovy právneho zastúpenia (trovy obhajoby). Ako mladistvý trovy právneho zastúpenia uhradil v prospech účtu advokáta (obhajcu) prostredníctvom svojho zákonného zástupcu dňa 19. 7. 2022 v sume 630 €, čo vyplýva z predloženého potvrdenia z banky. Zároveň uňho došlo k stresovej reakcii na vznesenie obvinenia, keďže do tohto momentu nebol nikdy obvinený a ani vyšetrovaný v súvislosti s podozrením z trestnej činnosti. Počas trvania vyšetrovania a trestného stíhania svojej osoby, od momentu vznesenia obvinenia (ktoré bolo žalobcovi oznámené dňa 8. 9. 2021) až do zrušenia obvinenia (uznesením Generálnej prokuratúry SR sp. zn. H. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX, ktoré mu bolo doručené dňa 3. 1. 2022), teda počas obdobia viac ako 3 mesiacov, pociťoval enormnú nespravodlivosť, krivdu a značný stres z toho, že je stíhaný ako obvinený v rámci trestného konania, pričom na jeho stíhanie nebol žiaden dôvod, pretože sa nikdy nedopustil trestnej činnosti, ktorá je závažným protispoločenským konaním. Navyše išlo o trestné stíhanie jeho ako mladistvého (vo veku XX rokov), kedy orgány činné v trestnom konaní majú postupovať obzvlášť citlivo a rozvážne, aby nedošlo k vzneseniu obvinenia, ktoré je neopodstatnené. Uplatňuje si preto náhradu nemajetkovej ujmy 10.000 eur z titulu nezákonného rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, a náhradu účelne vynaložených trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia vo výške 628,27 eur. Tento nárok bol v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnený (s presným vyčíslením a odôvodnením) na príslušnom orgáne na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8. 7. 2022. Dňa 21. 9. 2022 bolo žalobcovi doručené upovedomenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. B. I. XX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, z ktorého vyplýva, že uplatnený nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 19.1.2023 uviedol, že je nutné sa stotožniť s názorom žalobcu, že na základe nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia bol žalobca (mladistvý vo veku XX rokov) ako obvinený vystavený trestnému konaniu a vyšetrovacím úkonom. Nemožno sa však stotožniť s označením tohto konania za bezdôvodné, nakoľko žalobca sa skutočne dopustil protiprávneho konania, ktoré viedlo k postihnutiu v priestupkovom konaní. Vznesenie obvinenia viedlo k zvoleniu si obhajcu prostredníctvom zákonného zástupcu, čím mu vznikli trovy právneho zastúpenia (trovy obhajoby). Z predloženého potvrdenia o úhrade trov obhajoby z J. vyplýva, že úhrada bola vykonaná z účtu K. A., ktorý je otcom mladistvého A. A.. Žalobca správne poukazuje na ustanovenie § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, no zrejme mu nie je jasné, že majetok mladistvého a majetok jeho zákonného zástupcu nie sú totožné, sú to oddelené majetkové entity. Pre účely rozhodovania o priznaní náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je táto skutočnosť pre žalovaného zásadná.

3. Žalobca v replike zo dňa 31.3.2023 k vyjadreniu žalovaného uviedol, že majetok maloletého v zmysle zákona o rodine spravuje jeho zákonný zástupca, teda rodič, a z tohto logického dôvodu preto aj rodič uhrádza výdavky maloletého, keďže vykonáva správu majetku maloletého. Žalobca (ako mladistvý) trovy právneho zastúpenia uhradil v prospech účtu advokáta (obhajcu) prostredníctvom svojho zákonného zástupcu dňa 19. 7. 2022 v sume 630 €, čo vyplýva z predloženého potvrdenia z banky. Žiaden právny predpis nestanovuje povinnosť, aby mal. dieťa malo vytvorený samostatný účet v banke, pričom ani žalovaný neuviedol označenie konkrétneho právneho predpisu, z ktorého by taká povinnosť vyplývala.

4. Na nariadenom pojednávaní dňa 19.10.2023 vzal žalobca žalobu o náhradu škody nad sumu 603,67 eur späť. V prevyšujúcej časti zotrval na podanej žalobe. Žalovaný s uvedeným späťvzatím súhlasil, preto súd prvým výrokom rozsudku postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP, konanie v späťvzatej časti zastavil.

5. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 19.10.2023, na ktorom vypočul žalobcu a svedka, otca žalobcu K. A., ako aj postupom podľa § 204 CSP sa oboznámil s podaniami strán sporu a listinnými dôkazmi, a to: žaloba na č.l. 1-4, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na č.l. 7-9, výpis z účtu na č.l. 10, vyjadrenie k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na č.l. 11, uznesenie OR PZ na č.l. 12-13, návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní na č.l. 14-18, uznesenie OP F. na č.l. 19-20, doplnenie sťažnosti na č.l. 21-23, sťažnosť proti uzneseniu povereného príslušníka PZ na č.l. 24, uznesenie GP na č.l. 25-29, vyjadrenie žalovaného na č.l. 37-39, replika žalobcu na č.l. 42, vyšetrovací spis D.: E./C.-XXXX, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil nasledovné:

6. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní dňa 19.10.2023 uviedol, že policajti prišli k nim domov, zavolali si ho vonku, začali naňho tlačiť, aby sa priznal, že ak sa prizná, všetko bude dobré. Vzali ho k autu bez matky, bol vystrašený, nevedel, čo má robiť. Potom ho vzali do fitnesscentra, robili naňho nátlak, stále mu vraveli, aby sa priznal, že to bude dobré. Bol z toho utiahnutý do seba, prestal rozprávať s kamarátmi, rozišiel sa s priateľkou a prestal sa venovať športovým aktivitám, zhoršil sa v škole. Vyšetrovanie mu spôsobilo taký stres. Policajti, ktorí ho vyšetrovali boli v civilnom oblečení, mama pritom nebola prítomná, ostala v dome. Minimálne rok bol z toho mimo a nevrátil sa ani k športu a iným činnostiam. Predtým vyšetrovaný nebol. Polícia po skutku prišla k nim na druhý alebo tretí deň. V škole sa rozprával aj so školským poradcom, ale nepomohlo mu to. Rodičia sa o tom dozvedeli, až keď im to sám povedal. Otec bol z toho naštvaný, že ako ho mohli vypočúvať bez toho, aby tam bol jeho zákonný zástupca. Na otázku žalovaného ako reagovali rodičia, keď sa priznal k tomu, že zobral peňaženku, žalobca nechcel odpovedať. Otec bol proti tomu, aby sa to vyšetrovalo, že to nie je až tak závažné a boli sa aj ospravedlniť. Nepamätal si, aby dostal od rodičov nejaký trest.

7. Svedok K. A., otec žalobcu, na nariadenom pojednávaní dňa 19.10.2023 pri výsluchu uviedol, že žalobca bol športový typ, hral hokej a po tom prípade zbadal na ňom výraznú zmenu, stratil chuť komunikovať. Odmietol športové aktivity, úplne sa uzavrel do seba a len bol na mobile. Pri priebehu vyšetrovania nebol doma, lebo bol odcestovaný. Bol prekvapený, že to manželka dovolila. Psychicky ho zdeptali, že už nebol schopný fungovať ako predtým, prestal športovať, prišiel o priateľku, zhoršil sa mu prospech v škole.

8. Dňa 8. 9. 2021 bolo žalobcovi doručené uznesenie povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie za prečin krádeže podľa ust. § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa X.X.XXXX v čase okolo XX.XX hodine po skočení cvičenia a z uzamknutej skrinky šatne fitness centra L. , nachádzajúceho sa na ulici M. D. XXX, C., E. F., nezisteným predmetom a spôsobom túto skrinku s číslom 6 otvoril a následne odtiaľ odcudzil koženú peňaženku čiernej farby, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 30 eur, občiansky preukaz vydaný na meno N. O., kartička poisťovne B. L. G. vydaná na meno N. O., ISIC karta, kartička na vlak, negatívny test na COVID a ospravedlivenka, potom túto skrinku uzamkol, vyšiel z fitness centra von k najbližšej zastávke autobusu v obci C., nachádzajúcej sa na rázcestí ciest k obciam P. a Q., kde z peňaženky vybral finančnú hotovosť vo výške 30 eur a samotnú peňaženku s celým jej obsahom zahodil do tam nachádzajúceho sa odpadkového koša, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenému zákonnému zástupcovi ml. N. O. a to R. O., celkovú škodu vo výške cca 50 eur.

9. Proti tomuto uzneseniu žalobca podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Dňa 1. 10. 2021 bolo žalobcovi doručené uznesenie Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, ktorým bola sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná.

10. Žalobca dňa 6. 10. 2021 podal návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia vydaného v prípravnom konaní v zmysle ust. § 363 a nasl. Tr. por., ktorým sa domáhal zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia.

11. Uznesením Generálnej prokuratúry SR sp. zn. H. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX došlo k zrušeniu uznesenia povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX a uznesenia Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, a to z dôvodu ich nezákonnosti.

12. Dňa 14. 3. 2022 bolo žalobcovi doručené uznesenie povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa X. X. XXXX, ktorým bola vec postúpená Okresnému úradu F. na prejednanie priestupku.

13. Z detailu pohybu na účte (čl. 10 spisu) zo dňa 19.7.2022 plynie, že z účtu K. A. bolo zaslaných na účet K. G. M. s poznámkou „spravne zastupovanie A. A.“ 630 eur.

14. Žalobca si požadovaný nárok uplatnil s vyčíslením a odôvodnením na príslušnom orgáne na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 8. 7. 2022.

15. Dňa 21. 9. 2022 bolo žalobcovi doručené upovedomenie Generálnej prokuratúry SR sp. zn. B. I. XX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, z ktorého vyplýva, že uplatnený nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený.

16. Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

17. Podľa § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

18. Podľa článku 46 ods. 3 a 4 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, alebo iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

19. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj „zákona č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

21. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

22. Podľa § 6 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

23. Podľa § 6 ods. 3 toho istého zákona ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

24. Podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama.

25. Podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

26. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

28. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

29. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

30. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

31. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

32. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal uhradenia škody, ktorá mu vznikla z dôvodu nezákonného rozhodnutia uznesenia povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX a uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, ktorým bola sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietnutá ako nedôvodná, a ktorá škoda spočívala v nákladoch vynaložených na svoju obhajobu v trestnom konaní prostredníctvom zvoleného obhajcu, keďže žalobca využil aj mimoriadny opravný prostriedok a dňa 6. 10. 2021 podal návrh na zrušenie uznesenia Generálnej prokuratúry SR sp. zn. H. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX došlo k zrušeniu uznesenia povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa XX. X. XXXX a uznesenia Okresnej prokuratúry F. sp. zn. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX. X. XXXX, a to z dôvodu ich nezákonnosti a povereného príslušníka PZ Obvodného oddelenia PZ C. sp. zn. D.: E./C. zo dňa X. X. XXXX bola vec postúpená Okresnému úradu F. na prejednanie priestupku.

33. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú fyzickým a právnickým osobám nezákonným konaním svojich orgánov, ich rozhodnutiami alebo nesprávnym úradným postupom vyplýva z článku 46. ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a predstavuje integrálnu súčasť práva jednotlivca na súdnu ochranu. Podmienky odškodňovania ustanovuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

34. Predtým, ako súd pristúpil k meritórnemu prerokovaniu nároku žalobcu skúmal, či bola splnená procesná podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody na súde, predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že táto podmienka splnená bola s výsledkom, že orgán príslušný na predbežné prerokovanie žalobcovi oznámil, že žiadosti nevyhoveli, keďže zákonné podmienky pre uspokojenie nároku na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nie sú splnené. Toto oznámenie bolo doručené žalobcovi dňa 21.9.2022.

35. Súd ďalej v konaní mal za to, že v danom prípade je za štát oprávnená a povinná konať Generálna prokuratúra SR, ktorej toto oprávnenie a povinnosť vyplýva z ustanovenia § 4 ods.1 písm. f/ zákonač. 514/2003 Z.z., pričom samotná Generálna prokuratúra SR toto ani v konaní žiadnym spôsobom nenamietala.

36. Podľa ustálenej judikatúry k zákonu č. 514/2003 Z.z. za nárok na náhradu škody z dôvodu nezákonného rozhodnutia štátneho orgánu treba posudzovať prípady, kedy je trestné stíhanie vedené voči jednotlivcovi na základe uznesenia o vznesení obvinenia neskôr zastavené, alebo je obvinený spod obžaloby oslobodený. Jedná sa o špecifický prípad zodpovednosti štátu. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.10.2010, sp.zn. 4MCdo/15/2009 publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk ako R37/2014, ktorým došlo k zjednoteniu právnych názorov a k ustáleniu súdnej praxe v tom smere, že keď došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, čím bolo prekonané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.7.2008, sp. zn. 3Cdo/201/2007, preto je treba nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania posudzovať ako návrh na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

37. Na základe takéhoto posúdenia dôsledky postúpenia veci z dôvodu, že v uvedenom prípade sa nejedná o trestný čin na priestupkové konanie, v danom prípade spĺňali všetky predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za vecnú škodu, po 1. nezákonného rozhodnutia (na základe postúpenia veci na priestupkové konanie je ním uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti tomuto uzneseniu prokurátorom), po 2. vznik škody (v danom prípade žalobcom vynaložené náklady na trovy obhajoby), ako aj príčinnú súvislosť medzi nimi (žalobca by náklady nebol vynaložil, aby voči nemu nebolo vznesené obvinenie pre trestný čin).

38. V takomto prípade nezákonné uznesenie predstavuje uznesenie o vznesení obvinenia (v danom prípade v spojení s uznesením prokurátora o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) a rozhodnutie, ktorým bolo toto zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť je rozhodnutie, ktorým bolo trestné stíhanie proti obvinenému zastavené, alebo ktorým bol obvinený spod obžaloby oslobodený. (viď tiež rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 1Cz/6/90 a ďalšie: rozsudok NS SR 1Cz/6/1990, rozsudok NS SR 1Cdo/53/93, uznesenie NS SR 4M Cdo/15/2009 zo dňa 18.08.2010, uznesenie NS SR zo dňa 30.11.2009, sp.zn. 4Cdo/183/2009, nálezy Ústavného súdu ČR III. ÚS 2201/2010 zo dňa 11.04.2013, IV. ÚS 642/05 zo dňa 28.08.2007, II.ÚS 590/08 zo dňa 17.06.2008, III. ÚS 1976/09 z 13.12.2001, ako aj nález ÚS SR zo dňa 24.03.2011sp.zn. II. ÚS 25/2011).

39. Zákon č. 514/2003 Z. z. teda vyslovene neupravuje návrh na náhradu škody v prípade postúpenia veci po podaní obžaloby na priestupkové konanie. Judikatúra však dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež postúpenie veci po podaní obžaloby na priestupkové konanie. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škodu sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť,

či nesprávnosť postupu orgánov činným v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2018 zo dňa 9.5.2019)

40. Na základe uznesenia o vznesení obvinenia sa voči žalobcovi viedlo trestné stíhanie, v ktorom boli orgánmi činnými v trestnom konaní robené úkony smerujúce k objasneniu podozrenia voči žalobcovi zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a ktorým sa žalobca musel podrobiť. Trestné stíhanie na podklade uznesenia o vznesení obvinenia proti žalobcovi viedlo sa aj z dôvodu, že prokurátor Okresnej prokuratúry v F. toto uznesenie potvrdil a ponechal v platnosti, keď zamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia. Výsledkom úkonov vykonaných v rámci trestného stíhania po vznesení obvinenia bolo, že uznesenie o vznesení obvinenia a uznesenie o zamietnutí sťažnosti prokurátorom bolo zrušené a vec bola postúpená na priestupkové konanie.

41. Uvedené spomenuté nezákonné uznesenia spôsobili, že štátu vznikla povinnosť nahradiť žalobcovi škodu, ktorá mu preukázateľne vznikla v príčinnej súvislosti s nimi. Za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s týmito nezákonnými rozhodnutiami je potrebné považovať majetkovú ujmu, ktorá žalobcovi vznikla v trestnom konaní proti nemu vedenom, alebo v súvislosti s ním a to už od vykonateľnosti uznesenia o vznesení obvinenia s poukazom na § 6 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. až do právoplatnosti uznesenia Generálnej prokuratúry SR sp. zn. H. G. XXX/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX

42. Je teda nepochybné, že v trestnom konaní, v ktorom mal žalobca postavenie obvineného bol zastúpený advokátom. Žalobca preukázal, že si splnil povinnosť vo vzťahu k svojmu právnomu zástupcovi, keď z účtu jeho zákonného zástupcu tieto trovy uhradené boli. Tým na strane žalobcu došlo k zmenšeniu jeho majetku v súvislosti s úhradou trov obhajoby, ktorému vznikli v trestnom konaní.

43. Podľa § 28 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

44. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

45. Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov rodičia sú povinní spravovať majetok maloletého dieťaťa s náležitou starostlivosťou.

46. Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov výnosy z majetku maloletého dieťaťa získané pri jeho spravovaní môžu rodičia maloletého dieťaťa použiť najmä na uspokojovanie potrieb maloletého dieťaťa a v primeranom rozsahu aj na uspokojovanie potrieb rodiny. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom zostáva zachovaná.

47. Podľa § 32 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov rodičia odovzdajú dieťaťu jeho majetok, ktorí spravovali, najneskôr do 30 dní od dosiahnutia plnoletosti dieťaťa.

48. Žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu s tým, že trovy zaňho hradil zákonný zástupca. Z vykonaného dokazovania však plynie, že trovy právneho zastúpenia boli uhradené v prospech účtu obhajcu žalobcom prostredníctvom zákonného zástupcu žalobcu dňa 19.7.2022, pričom zo samotných zákonných ustanovení zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine jeho § 28 ods. 1 je zrejmé, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä zastupovanie maloletého dieťaťa a správa jeho majetku, pričom rodičia sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa a spravovať jeho majetok s náležitou starostlivosťou. Súd má teda za to, že v danom prípade aktívna legitímácia svedčí žalobcovi a zároveň je zrejmé, že tieto prostriedky boli uhradené postupujúc podľa ustanovenia § 28 ods. 1 písm. b), c) v spojení s § 32 ods. 1 zákona o rodine žalobcom prostredníctvom zákonného zástupcu.

49. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Za takúto škodu je podľa § 18 ods. 1 potrebné považovať aj účelne vynaložené trovy konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané. Žalobca preukázal, že mu v trestnom konaní proti

nemu vedenom vznikli trovy na jeho obhajobu zvolením si obhajcu vo výške 425,15 eur po preskúmaní trov žalobcu v trestnom konaní.

50. Žalobca požadoval náhradu škody za trovy právnych služieb vo výške 628,27 eur, avšak je zrejmé, čo uznal aj sám, že pri výpočte náhrady vychádzal zo sumy (§ 1 ods. 4 vyhlášky MS SR 655/2004 Z.z.) 81,67 eur, a nie 76,75 eur (ktorá je základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, teda z roku 2018) a zároveň súd nepriznal 2 úkony právnej služby (a) nazretie do vyšetrovacieho spisu a vyhotovenie kópií, b) doplnenie sťažnosti, ktoré boli vyúčtované ako samostatné úkony, pričom tieto patria k úkonom a) prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady, resp. b) podanie vo veci samej – sťažnosť.

51. Z obsahu vyšetrovacieho spisu D.: E./C. teda súd zistil vykonanie nasledovných úkonov právnych služieb vykonaných obhajcom obvineného (v tomto prípade žalobcu):

10. 9. 2021 prevzatie a príprava obhajoby, vrátane prvej porady 76,75 €

10. 9. 2021 podanie vo veci samej - sťažnosť 76,75 €

21. 9. 2021 cesta G. - C. a späť (47,2 km) 50,12 € (osobné vozidlo Q. Q.: , spotreba 7,1 l/100 km, základná náhrada: 0,193 €/km, cena PHM: 1,429 €/l, strata času: 2 x polhodina x 18,12 €)

22. 9. 2021 porada s klientom (ust. § 14 ods. 2 písm. a) vo výške 2/3) 51,16 €

6. 10. 2021 podanie vo veci samej - návrh na GP SR 76,75 €

7. 10. 2021 cesta G. - C. a späť (47,2 km) 50,14 € (osobné vozidlo Q. Q.: spotreba 7,1 l/100 km, základná náhrada: 0,193 €/km, cena PHM: 1,449 €/l, strata času: 2 x polhodina x 18,12 €, režijný paušál za rok 2021 - 4 x 10,87 € = 43,48 €

teda odmena a náhrada spolu 425,15 €.

52. Vo vzťahu k tomuto nároku na náhradu škody treba uviesť, že po prednesení predbežného právneho názoru súdu vo vzťahu k výške náhrady odmeny za úkony právnych služieb, pôvodne požadovaných v sume 628,27 eur, právny zástupca žalobcu upravil svoju požiadavku a vzal žalobu späť s tým, že základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby upravuje zo sumy 81,67 eur na 76,75 eur, na čo nadväzovalo aj vyššie spomenuté späťvzatie žaloby. Súd pri priznávaní výšky náhrady škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia v tejto súvislosti vychádzal zo znenia ustanovenia § 1 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška“), podľa ktorého výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3. Preto sa pre rok 2021 pri výpočte trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vychádza zo sumy 961 eur, t.j. výpočtový základ za rok 2018 (a teda tarifná odmena za úkon právnej služby v trestnom konaní 1/12 výpočtového základu podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky predstavuje sumu 76,75 eur/úkon).

53. Pokiaľ ide o jednotlivé úkony – súd do odmeny a náhrady trov nepriznal vyúčtovanie za nazretie do vyšetrovacieho spisu a vyhotovenie kópií dňa 21.9.2021, nakoľko toto nemožno považovať za samostatný úkon právnej služby, keďže uvedené činnosti sú subsumované pod úkon prevzatie a príprava obhajoby, ktorý úkon tieto činnosti predpokladá. Zároveň súd nepriznal žalobcovi ani požadovaný nárok za úkon doplnenie sťažnosti zo dňa 23.9.2021, keďže mu bol priznaný nárok za úkon podanie vo veci – sťažnosť zo dňa 10.9.2021, pričom ide o jeden úkon právnej služby a prípadné jeho dopĺňanie nemožno považovať za samostatný úkon právnej služby, stále sa jedná o jednu a tú istú sťažnosť. Automaticky teda súd k týmto nepriznaným úkonom právnej služby, nepriznal žalobcovi ani nárok na režijný paušál k nim. V ostatnom sa súd stotožnil s počtom úkonov, ako aj požadovaných vyúčtovaných náhrad predstavujúcich spôsobenú škodu žalobcovi, ktorá predstavuje spolu 425,15 eur (rozpis priznaných úkonov a náhrad vid' v texte vyššie).

54. Keďže boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie náhrady škody žalobcovi a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody a žalobca preukázal, že mu škoda takto vznikla vo výške 425,15 eur, súd jeho žalobe v takejto výške vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

55. Žalobca si okrem skutočnej škody uplatnil aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Konkrétne podmienky pre priznanie nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie sú upravené v § 17 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Najvyšší súd SR vo vzťahu k dôkaznému bremenu poškodeného pri preukazovaní existencie nemajetkovej ujmy vzniknutej v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním uviedol, že „každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné“ (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. augusta 2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019).

56. Vo vzťahu k celkovej výške priznanej náhrady za nemajetkovú ujmu je potrebné taktiež poukázať na § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Z predmetnej právnej úpravy vyplýva, že celková suma odškodnenia poskytnutá podľa zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

57. Žalobca si ďalej v konaní uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur. V prípade ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak. Súd považoval za nevyhnutné, odčiniť ujmu vzniknutú žalobcovi aj priznaním náhrady nemajetkovej ujmy. Nezákonné trestné stíhanie malo vážny dopad na psychiku, rodinné a osobné pomery žalobcu. Na základe uvedeného sa žalobca rozišiel s priateľkou, stratil záujem o šport, pričom dovtedy aktívne športoval. Stránil sa spoločnosti, priateľov. Súd pritom prihliadal aj na skutočnosť, že išlo o mladistvého v čase skutku vo veku XX rokov, ktorý bol vystavený trestnému stíhaniu. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd určoval na podklade zisteného skutkového stavu, z vykonaného dokazovania, predovšetkým výsluchom žalobcu a jeho otca. Súd vzhľadom na ujmu žalobcu vzhľadom aj k dĺžke trestného stíhania (cca troch mesiacov) považuje za dostatočnú náhradu vo výške 500 eur, a to aj vzhľadom na judikatúru súdov v obdobných veciach, kedy sa náhrada vo vyššej výške priznáva v závažnejších prípadoch a dlhotrvajúcejším trestných stíhaniach a viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/66/2020 zo dňa 16.3.2021 vo výške 500 eur za každý rok vedeného trestného stíhania, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/169/2018 za trestné stíhanie v trvaní viac ako 3 roky 2500 eur, t.j. cca 833 eur za rok trestného stíhania, najmä pri pozbavení osobnej slobody, čo v tomto prípade ani nenastalo. V zostávajúcej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

58. Súd v súlade s § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., s poukazom na § 16 ods.4 posledná veta zákona č. 514/2003 Z. z. priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej sumy náhrady škody vo výške 925,15,- eur od 22.9.2022 (deň nasledujúci po dni oznámenia príslušného orgánu (deň doručenia upovedomenia GP žalobcovi 21.9.2022), že neuspokojí nárok na náhradu škody) až do zaplatenia.

59. Súd dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument účastníka konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“ Pokračujúc súd poukazuje aj na to, že rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníkov konania. Pokiaľ neboli v odôvodnení uvedené zdôvodnenia na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, súd poukazuje na to, že je postačujúce len tie zdôvodňovať, ktoré majú pre vec podstatný význam, a to s poukazom na uznesenie ÚS SR z 23.06.2004, III. ÚS 209/04, rozsudok S. I. v. T. z 21.01.1999, I. c. I. z 29.05.1997, U. c. J. z 19.02.1998.

60. Čo sa týka výroku o trovách konania, podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania

pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods.2 CSP).

61. V danom prípade pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania v časti požadovaného nároku na náhradu škody, tu bol žalobca pri požadovanej sume 628,27 eur, úspešným v sume 425,15 eur (teda 68 %) a neúspešným vo zvyšnej časti, v ktorej zoberal žalobu späť (§ 256 ods. 1, 2 CSP) a v časti, v ktorej mu súd nepriznal 2 úkony právnej služby (teda v súčte 32 %), čo po prepočte (68-32), predstavuje jeho pomerný úspech v rozsahu 36 %, ktorý súd vyjadril prvým z výrokov (výrok IV rozsudku) týkajúcich sa trov konania.

62. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tejto časti žaloby bol žalobca v základe nároku plne úspešný, rozhodnutie o výške nároku záviselo len od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %z prisúdenej sumy. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016 k § 255 CSP, cit „Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti“.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.